

Н. О. Герасименко

Лазаревський Олександр Олександрович

ЛАЗАРЄВСЬКИЙ Олександр Олександрович (13. 08. 1948, Київ – 27. 08. 2009, там само) – громадсько-культурний діяч. Правнук [Олександра](#), онук [Гліба](#) Лазаревських. Заслужений працівник культури України (2006). Член Спілки профес. літераторів РФ (2003). Закін. Київ. автомоб.-дорож. інститут (1973). Від 1978 працював на виробництві у РФ. Від 2002 – на пенсії. 2002–05 – голова Самар. обл. Укр. нац.-культур. центру «Промінь» (РФ). Від 2005 мешкав у Києві. Автор дослідж. «Шевченко та Лазаревські» (2004), «З оточення пророка. Тарас Шевченко та родина Лазаревських» (2009; обидва – Київ); співупорядник мемуарів Матвія Ілліча, Олександра Матвійовича, Гліба Олександровича, Олександра Глібовича Лазаревських (разом із І. Забіякою).

Покликання на статтю:

Лазаревський Олександр Олександрович / Н. О. Герасименко // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2016. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-52972>

2001-2023 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).